

Mál nr. 289/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/sjúklingatryggingar lækni

Ágreiningur um ábyrgð í framhaldi af aðgerð (brjóstastækkun) 07.11. 2002.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 24.08. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 07.09. 2009

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Fram kemur í fyrirliggjandi sérfræðiáliti lækni, dags. 30.10. 2008, að kvartanir M liggja í því að “árangur aðgerðar hafi orðið með þeim hætti að brjóstin séu hangandi, og stór og að þetta hafi valdið henni auknu líkamlegu álagi í formi vöðvagigtar, hnakka, hálsi og herðum.”

Ágreiningur er um hvort M eigi rétt á bótum í kjölfar lækniáðgerðar (brjóstastækkunar) sbr. ákvæði laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000.

Vátryggingafélagið telur greiðsluskyldu ekki fyrir hendi. Ekki hafi verið sýnt fram á að umrætt atvik verði talið ná undir 2. – 3. gr. laganna. Leitað hafi verið álits Landlænisembættisins og eftir athugun á kvörtuninni hafi niðurstaða embættisins verið sú, sbr. álit dags. 31.03. 2009, að ekki þótti tilefni til frekari aðgerða og var málinu lokað. Félagið vísar til þess að eðlilegast sé og best að skurðlæknir hafi nokkurt svigrúm á meðan á aðgerð stendur til að velja stærð púða sem passa hverju sinni. Félagið vísar og til fyrirliggjandi sérfræðiálits lækni. Niðurstaðan hafi verið sú að hvorki hafi verið ranglega staðið að meðferð M né aðgerðinni sjálfri. Félagið telur “með engu móti sýnt að eitthvað óeðlilegt hafi komið upp í meðferð” M sem gefur tilefni til bótaréttar úr sjúklingatryggingu.

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi. “Ung stúlka, lágvaxinn og grannbyggð fer til lýtalækni og biður um brjóstastækkun. Hún fær þessa aðgerð án þess að séð verði að þörf hafi verið fyrir aðgerðina.” M telur að komast hefði mátt hjá því tjóni sem varð eða einkennum sem hún býr við með því að framkvæma ekki aðgerðina eða skýra betur út mögulegar afleiðingar hennar sbr. nánar umfjöllun í málskotinu sem óþarf er að geta. M telur að aðgerðinni hafi ekki verið “hagað eins vel og unnt var.”

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum hefur ekki verið sýnt fram á greiðsluskyldu þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir. M hefur ekki sýnt fram á skaðabótaskyldu umrædds lækni.

Ávirðingar lögmanns M sem fram koma í málskotinu í garð úrskurðarnefndar gefa ekki tilefni til andsvara.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi samkvæmt þeirri vátryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 29. september 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.